୨୬-୧-୨୦ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ଅବ୍ୟକ୍ତ ବାପଦାଦା" ପୁନରାବୃ□: ୧୩.୧୧.୮୫ ମଧୁବନ

"ସଂକଳ୍ପ, ସଂସ୍କାର, ସମ୍ବନ୍ଧ, ବାଣୀ ଏବଂ କର୍ମରେ ନବୀନତା ଆଣ"

ଆଜି ନୂଆ ଦୁନିଆର ନୂଆ ରଚନାର ରଚୟିତା ପିତା ନିଜର ନୂଆ ଦୁନିଆର ଅଧିକାରୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ନୂଆ ରଚନାକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ନୂଆ ରଚନା ସବୁବେଳେ ପ୍ରିୟ ଲାଗିଥାଏ । ଦୁନିଆ ହିସାବରେ ପୁରୁଣା ଯୁଗରେ ନୂଆ ବର୍ଷ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ନୂଆ ରଚନାର, ନୂଆ ଯୁଗର, ନୂଆ ଜୀବନର ଅନୁଭୂତି କରୁଛ । ତୁମର ସବୁକିଛି ନୂଆ ହୋଇଗଲା । ପୁରୁଣା ଜୀବନ ସମାପ୍ତ ହୋଇ ନୂଆ ଜନ୍ମ, ନୂଆ ଜୀବନ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲା । ଯେବେକି ଜନ୍ମ ନୂଆ ହେଲା ତେଣୁ ଜନ୍ମ ସହିତ ଜୀବନ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱତଃ ବଦଳିଯାଏ । ଜୀବନ ବଦଳିବା ଅର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ, ସଂସ୍କାର, ସମ୍ବନ୍ଧ ସବୁ କିଛି ବଦଳିଗଲା ଅର୍ଥାତ୍ ନୂଆ ହୋଇଗଲା । ଧର୍ମ ନୂଆ, କର୍ମ ନୂଆ । ସେମାନେ କେବଳ ନୂଆ ବର୍ଷ ବୋଲି କହିଥାଆନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସବୁ କିଛି ନୂଆ ହୋଇଗଲା । ଆଜି ଦିନରେ ଅମୃତବେଳାରେ ହିଁ ନୂଆ ବର୍ଷର ଅଭିନନ୍ଦନ ତ ଦେଇଛ (ଦୀପାବଳୀ ଅମାବାସ୍ୟାରେ ହିନ୍ଦୁ ନୂଆ ବର୍ଷ ପାଳନ କରାଯାଏ) କିନ୍ତୁ କେବଳ ମୁଖ ଦ୍ୱାରା ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଇଛ ନା ମନରେ ଦେଇଛ ? କୌଣସି ନବୀନତାର ସଂକଳ୍ପ କରିଛ ? ବିଶେଷ ଭାବରେ ଏହି ତିନିଟି କଥାରେ ନବୀନତାର ସଂକଳ୍ପ କରିଛ ? ସଂକଳ୍ପ, ସଂସ୍କାର ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧ । ସଂକଳ୍ପ ଏବଂ ସଂସ୍କାର ନୂଆ ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇଗଲା । ନୂଆ ଜନ୍ମ ନୂଆ ଜୀବନ ମିଳିଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁରୁଣା ଜନ୍ମ ବା ଜୀବନର ସଂକଳ୍ପ, ସଂସ୍କାର ବା ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିଯାଇନାହିଁ ତ ? ଯଦି ଏହି ତିନିଟି କଥା ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି କଥାରେ ଅଂଶମାତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଣା ରହିଯାଇଥିବ ତେବେ ଏହି ଅଂଶ ନୂଆ ଜୀବନର, ନୂଆ ଯୁଗର, ନୂଆ ସମ୍ବନ୍ଧର, ନୂଆ ସଂସ୍କାରର ସୁଖ ବା ସର୍ବପ୍ରାପ୍ତିରୁ ବ□ିତ କରିଦେବ । ଅନେକ ସନ୍ତାନ ବାପଦାଦାଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହିଭଳି ନିଜର ମନର କଥା ବା□ାଳାପ ମାଧ୍ୟମରେ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ବାହାରେ କିଛି କୁହନ୍ତି ନାହିଁ, ବାହାରେ ଯଦି କେହି ପଚାରନ୍ତି- କିପରି ଅଛ ? ତେବେ ସମସ୍ତେ କହିଥା'ନ୍ତି ବହୁତ ଭଲରେ ଅଛି କାହିଁକି ନା ଜାଣିଛନ୍ତି ଆତ୍ମାମାନେ କେବଳ ବାହାର କଥା ଜାଣିପାରିବେ କିନ୍ତୁ ଭିତର କଥା କ'ଣ ଜାଣିବେ । କିନ୍ତୁ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଆତ୍ମିକ ବା□ାଳାପ କରିବା ସମୟରେ ଲୁଚାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ନିଜ ମନର କଥା କହିବା ସମୟରେ ଏହି କଥା ନିଶ୍ଚିତ କହିଥା'ନ୍ତି ଯେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମା ତ ହୋଇଗଲୁ, ଶୂଦ୍ର ପଣିଆଠାରୁ ଦୂରେଇଗଲୁ କିନ୍ତୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ଯାହା ସବୁ ମହାନତା, ବିଶେଷତା, ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରାପ୍ତିର ବା ଅତୀନ୍ଦ୍ରିୟ ସୁଖର, ଫରିସ୍ତା ପଣିଆର, ଡବଲ ଲାଇଟ୍ ଜୀବନର ଅନୁଭବ ବା ସେହିଭଳି ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ ବହୁତ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ହେଉଛି । ଏହାର କାରଣ କ'ଣ ? ଯେବେକି ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଗଲୁ ତେଣୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ଅଧିକାରର ଅନୁଭବ କାହିଁକି ହେଉ ନାହିଁ ? ଯଦି ରାଜାର ସନ୍ତାନ ହୋଇ ଭିକାରୀ ପଣିଆର ସଂସ୍କାର ରହିଥିବ ତେବେ ତା'କୁ କ'ଣ କୁହାଯିବ ? ରାଜକୁମାର କୁହାଯିବ ? ସେହିପରି ଯେଉଁଠି ନୂଆ ଜନ୍ମ, ନୂଆ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନ, ମିଳିଛି ପୁଣି ବି ପୁରୁଣା ସଂକଳ୍ପ ବା ସଂସ୍କାର ପ୍ରକଟ ହୋଇଯାଉଛି ବା କର୍ମରେ ଦେଖାଯାଉଛି ତେବେ କ'ଣ ତାକୁ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର କହିବା ? ନା ଅଧା ଶୂଦ୍ରକୁମାର, ଅଧା ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର । ଯେପରି ତୁମେମାନେ ଗୋଟିଏ ନାଟକ କରୁଛ ନା ଯେଉଁଥିରେ ଅଧାକଳା ଅଧା ଧଳା ଦେଖାଉଛ । ତେବେ ସଂଗମଯୁଗକୁ ଏହିଭଳି ଭାବୁନାହଁ ତ ? ସଂଗମଯୁଗ ଅର୍ଥାତ୍ ନୂଆଯୁଗ । ଯେହେତୁ ଯୁଗ ନୂଆ ତେଣୁ ସବୁ କିଛି ନୂଆ ।

ବାପଦାଦା ଆଜି ସମସ୍ତଙ୍କର ମୁଖର କଥା ଶୁଣୁଥିଲେ- ପିଲାମାନେ ନୂଆ ବର୍ଷ ପାଇଁ ପରସ୍ପରକୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଥିଲେ । କାର୍ଡ ମଧ୍ୟ ପଠାଉଥିଲେ, ପତ୍ର ମଧ୍ୟ ଲେଖୁଥିଲେ କିନ୍ତୁ କହିବା ଏବଂ କରିବା ସମାନ ଅଛି ତ ? ଅଭିନନ୍ଦନ ତ ଦେଲ, ବହୁତ ଭଲ କରିଲ । ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କର ମୁଖର ବାଣୀକୁ ଅବିନାଶୀ ଭବର ବରଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ । ତୁମେମାନେ କହୁଛ ନା ତୁମ ମୁଖରେ ଗୋଲାପ ଫୁଲ, ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ତୁମ ମୁଖର ବାଣୀକୁ ଅବିନାଶୀ ବରଦାନ ମିଳିଯାଉ । ଆଜିଠାରୁ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ମନେ ରଖିବ ତାହା ହେଲା- "ନୂଆ" । ଯାହାବି ସଂକଳ୍ପ କର ବାଣୀ ଶୁଣାଅ, କର୍ମ କର ସେଥିରେ ଏହି କଥା ଚେକ୍ କର ଏବଂ ମନେ ରଖ ଯେ ଏହା ନୂଆ ଅଟେ ତ ? ଏହାର ହିଁ ଚାର୍ଟ ବା ହିସାବ ବା ରେଜିଷ୍ଟର ଆଜିଠାରୁ ରଖିବା ଆରମ୍ଭ କର । ଦୀପାବଳୀ ଦିନ ହିସାବ ଖାତା ଉପରେ କ'ଣ କରିଥା'ନ୍ତି ? ସ୍ୱାସ୍ତିକ ଚକ୍ରର ଚିତ୍ର ଆଙ୍କି ଥା'ନ୍ତି ନା । ଗଣେଶର ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି, ତା' ସହିତ ଚାରିଯୁଗ ପାଇଁ ଚାରିଟି ବିନ୍ଦୁ ନିଶ୍ଚିତ ଲଗାଇଥା'ନ୍ତି । ତେବେ କାହିଁକି ଲଗାଇଥା'ନ୍ତି ? କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା ସମୟରେ ସ୍ୱାସ୍ତିକ ବା ଗଣେଶାୟ ନମଃ ନିଶ୍ଚିତ କହିଥା'ନ୍ତି । ଏହା କାହାର ସ୍ମାରକୀ ? ସ୍ୱାସ୍ତିକାକୁ ମଧ୍ୟ ଗଣେଶ ବୋଲି କାହିଁକି୍ କହିଥା'ନ୍ତି ? ସ୍ୱସ୍ତିକ ଚିହ୍ନ ସ୍ୱସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହେବାର ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରଚନାର ଜ୍ଞାନର ସୂଚକ । ଗଣେଶ ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନୀ । ଏକମାତ୍ର ସ୍ୱାସ୍ତିକା ଚିତ୍ରରେ ହିଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ଭରି ରହିଛି । ତେଣୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନର ସ୍ମାରକୀ ଭାବରେ ଗଣେଶ ବା ସ୍ୱାସ୍ତିକା ଦେଖାଯାଇଛି । ଏହାର ଅର୍ଥ କ'ଣ ହେଲା ? ଯେକୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟରେ ସଫଳତାର ଆଧାର ହେଲା ଜ୍ଞାନବାନ

ହେବା ବା ବୁଦ୍ଧିମାନ ହେବା ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନ ସ୍ୱରୂପ ହେବା । ଯଦି ଜ୍ଞାନ ସ୍ୱରୂପ ବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୁଦ୍ଧିମାନ ହୋଇଗଲ ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଏବଂ ସଫଳ ହେବ ନା । ସେମାନେ ତ କେବଳ କାଗଜ ଉପରେ ସ୍ମାରକୀର ଚିତ୍ର ଆଙ୍କି ଦେଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନେ ନିଜେ ଜ୍ଞାନବାନ ହୋଇ ଯଦି ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପ କରିବ ତେବେ ସଂକଳ୍ପର ଶକ୍ତି ଏବଂ ସଫଳତା ଉଭୟକୁ ଅନୁଭବ କରିପାରିବ । ତେଣୁ ଆଜିଠାରୁ ଏହି ଦୃଢ ସଂକଳ୍ପରୂ ରଙ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ନିଜର ଜୀବନର ହିସାବ ଖାତା ଉପରେ ଲେଖିଦିଅ ଯେ ମୋର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପ ଏବଂ ସଂସ୍କାର ନୂଆ ହିଁ ହେବ । ହେବ, ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ । ନିଶ୍ଚିତ ହେବ । ନିଜର ସ୍ୱସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇ ଏହି ସଂକଳ୍ପର ଶ୍ରୀଗଣେଶ କର ଅର୍ଥାତ୍ ଶୁଭାରମ୍ଭ କର । ନିଜେ ଶ୍ରୀଗଣେଶ ହୋଇ ଆରମ୍ଭ କର । ଏପରି ଭାବ ନାହିଁ ଯେ ପୂର୍ବରୁ ତ ଏମିତି ହୋଇ ଆସୁଛି... । ସଂକଳ୍ପ ତ ବହୁତ ଥର କରିଛ କିନ୍ତୁ ସଂକଳ୍ପ ଦୃଢ ହେବା ଦରକାର । ଯେପରି ମୂଳଦୁଆ ଭଲ ଭାବରେ ସିମେ□ ଇତ୍ୟାଦି ଦେଇ ମଜବୁତ କରିଥା'ନ୍ତି ନା! ଯଦି କେବଳ ବାଲିରେ ମୂଳଦୁଆ ତିଆରି କରିବ ତେବେ ତାହା କେତେ ଦିନ ତିଷ୍ଠିବ ? ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ସଂକଳ୍ପ କରୁଛ ସେତେବେଳେ କହୁଛ, କରି ଦେଖିବା, ମୋ ଦ୍ୱାରା ଯେତେ ଦୂର ସମ୍ଭବ ହେବ କରିବି । ଅନ୍ୟମାନେ ତ ଏହିଭଳି କରୁଛନ୍ତି... । ଏହିଭଳି ସଂକଳ୍ପ କରି ମୂଳଦୁଆରେ ବାଲି ମିଶାଇ ଦେଉଛ ସେଥିପାଇଁ ମୂଳଦୁଆ ମଜବୁତ ହୋଇ ପାରୁନାହିଁ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବା ସହଜ ଲାଗୁଛି । ନିଜକୁ ଦେଖିବାରେ ମେହନତ ଲାଗୁଛି । ଯଦି ଅନ୍ୟକୁ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛ, ପୁରୁଣା ଅଭ୍ୟାସ ରହିଛି ତେବେ ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କୁ ଦେଖ । ସେ ବି ତ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ନା । ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ଚାର୍ଟକୁ ଦେଖୁଥିଲେ । ଚାର୍ଟରେ କମୀ ରହିବାର ବିଶେଷ କାରଣ ହେଲା ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେବା ପରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ଅନୁଭୂତି ନ ହେବା । ଯେତିକି ହେବା ଦରକାର ସେତିକି ହେଉ ନାହିଁ । ଏହାର ବିଶେଷ କାରଣ ହେଲା- ପରଦୃଷ୍ଟି, ପରଚିନ୍ତନ ଏବଂ ପରପ□ରେ ରହିବା । ପରିସ୍ଥିତି ଗୁଡିକର ଚିନ୍ତନ ଏବଂ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାରେ ଅଧିକ ସମୟ ରହୁଛ, ସେଥିପାଇଁ ଏବେ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହୁଅ । ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଦ୍ୱାରା ପରଦର୍ଶନ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଯେପରି ଆଜି ନୂଆ ବର୍ଷରେ ସମସ୍ତେ ମୁଁଶି ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଇଲ, ସେହିପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ନୂଆ ଦିନ, ନୂଆ ଜୀବନ, ନୂଆ ସଂକଳ୍ପ, ନୂଆ ସଂସ୍କାର, ସ୍ୱତଃ ହିଁ ଅନୁଭବ କରିବ ଏବଂ ମନ ଭିତରେ ସବୁ ସମୟରେ ବାବାଙ୍କ ପ୍ରତି, ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାର ପ୍ରତି ଅଭିନନ୍ଦନର ଶୁଭ ଉଦ୍ଦୀପନା ଆପେ ଆପେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବାକୁ ଲାଗିବ । ସମସ୍ତଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅଭିନନ୍ଦନ ଏବଂ ଶୁଭେଚ୍ଛାର ତରଙ୍ଗ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେବାକୁ ଲାଗିବ । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ଆଜିର ଅଭିନନ୍ଦନ ଶବ୍ଦକୁ ଅବିନାଶୀ କର । ବୁଝିଲ । ଲୋକମାନେ କେବଳ ହିସାବ ରଖିଥା'ନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବାବା ଆଜି ପିଲାମାନଙ୍କର ହିସାବ ଖାତା ବା ଚାର୍ଟକୁ ଦେଖୁଥିଲେ । ତେଣୁ ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ପିଲାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୟା ଆସୁଛି ଯେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାପ୍ତି ହେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅଧା କାହିଁକି ନେଉଛନ୍ତି ? ନାମ ତ ହେଲା ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର ବା ବ୍ରହ୍ମାକୁମାରୀ କିନ୍ତୁ କାମରେ ଶୂଦ୍ରପଣିଆର ମିଶ୍ରଣ କାହିଁକି ? ଦାତା, ବିଧାତା, ବରଦାତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟ ନା । ତେଣୁ ଏହି ନୂଆ ବର୍ଷରେ କ'ଣ ମନେ ରଖିବ ? ସବୁ କିଛି ନୂଆ କରିବାକୁ ହେବ ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଅନୁରୂପକ ସବୁ କିଛି କରିବାକୁ ହେବ । ନୂଆର ଅର୍ଥ ହେଲା ସେଥିରେ କୌଣସି ମିଶାମିଶି ନଥିବ । କାଣର ପିଲାମାନେ ବହୁତ ଚତୁର ହୋଇଗଲେଣି ନା । ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପାଠପଢାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । କେହି କେହି ପିଲା କୁହନ୍ତି ନା- ବାବା ସବୁ କିଛି ନୂଆ କରିବା ପାଇଁ କହିଥିଲେ, ତେଣୁ ଆମେ ଏହିଭଳି ନୂଆ କରୁଛୁ । ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନରେ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଅନୁରୂପକ ନୂଆ ହେବା ଦରକାର । ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ସୀମା ତ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନ ବା ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜନ୍ମଠାରୁ ହିଁ ବାପଦାଦା ଶୁଣାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ତେବେ ବୁଝିଲ ତ ନୂଆ ବର୍ଷ କିପରି ପାଳନ କରିବ ! ପୂର୍ବରୁ ଶୁଣାଇଥିଲି ନା- ୧୮ ଅଧ୍ୟାୟ ଆରମ୍ଭ ହେବାକୁ ଯାଉଛି ।

ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀ ଉତ୍ସବ ପାଳନ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଥମେ ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀ ହେବ । ଏମିତି ଭାବ ନାହିଁ ଯେ କେବଳ ୫୦ ବର୍ଷ ଜ୍ଞାନରେ ଚାଲିଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କର ଗୋଲ୍ଡେନ୍ ଜୁବଲୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ ହେଉଛି । କିନ୍ତୁ ଏହା ଈଶ୍ୱରୀୟ କାର୍ଯ୍ୟର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀ ଅଟେ । ସ୍ଥାପନା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ବି ସହଯୋଗୀ ହେଉଛନ୍ତି ଚାହେଁ ଦୁଇ ବର୍ଷର ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ହୋଇଥା'ନ୍ତୁ ବା ୫୦ ବର୍ଷର ହୋଇଥା'ନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଦୁଇବର୍ଷବାଲା ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର/କୁମାରୀ କହୁଛନ୍ତି ନା ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ନାମ କହୁଛନ୍ତି ! ତେଣୁ ଏହା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ରଚନା ହେବାର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀ ଅଟେ, ଏଥିରେ ସବୁ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର କୁମାରୀ ଅଛନ୍ତି । ତେବେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀ ଉତ୍ସବ ପାଳନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜ ଭିତରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଯୁଗୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସ□୍ୱପ୍ରଧାନ ସଂକଳ୍ପ, ସ□୍ୱପ୍ରଧାନ ସଂସ୍କାରକୁ ଜାଗ୍ରତ କରି ତା'ପରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀ ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରିବାକୁ ହେବ । ଏସବୁ ତ କେବଳ ନିମି□ ମାତ୍ର ଏକ ପରମ୍ପରା ହିସାବରେ ପାଳନ କରୁଛ କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବିକ ଗୋଲ୍ଡେନ୍ ଜୁବଲୀ ହେଉଛି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଯୁଗର ସ୍ଥିତି ଅର୍ଥାତ୍ ସ□୍ୱପ୍ରଧାନ ସ୍ଥିତିରେ ପହ□ିବାର ଜୁବଲୀ ବା ଜୟନ୍ତୀ । କାର୍ଯ୍ୟ ସଫଳ ହେବା ଅର୍ଥ ଉକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ନିମି□ ହୋଇଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ସଫଳତାର ସ୍ୱରୂପ ହେବା ।

ଏବେ ବି ସମୟ ଅଛି, ଏହି ତିନି ମାସ ଭିତରେ ଦୁନିଆ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଭିନ୍ନ ଧରଣର ଗୋଲଡେନ୍ ଜୁବଲୀ ପାଳନ କରି ଦେଖାଅ । ଦୁନିଆରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରାଯାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦିଆଯାଏ କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ସ୍ଥିତିକୁ ନିଜ ଭିତରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କର । ସମ୍ମାନ ଦେବା ପାଇଁ ଯାହା ବି ବ୍ୟବସ୍ଥା ରଖ, ସେସବୁ ତ କେବଳ ନିମି□ ମାତ୍ର ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତ ଦୁନିଆ ସମ୍ମୁଖରେ ଦେଖାଇବାକୁ ହେବ । ଆମେ ସମସ୍ତେ ଏକ୍ର ଅଟୁ, ଜଣଙ୍କର ହିଁ ଅଟୁ ଏବଂ ସର୍ବଦା ଏକାଭଳି ସ୍ଥିତିରେ ରହୁଛୁ । ଜଣଙ୍କର ଲଗନରେ ମଗନ ରହି ସେହି ଜଣଙ୍କର ହିଁ ନାମକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରୁଛୁ, ଏହିଭଳି ସବୁଠାରୁ ଅଲଗା ଏବଂ ସବୁଠାରୁ ପ୍ରିୟ ଗୋଲ୍‌ଡେନ୍ ସ୍ଥିତିର ପତାକା ଉଡାଅ । ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଯୁଗର ଦୃଶ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ନୟନ ଦ୍ୱାରା, ବାଣୀ ଏବଂ କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦେଖାଯାଉ । ଏହିଭଳି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କର । ଆଚ୍ଛା !

ଏହିଭଳି ସର୍ବଦା ଅବିନାଶୀ ଅଭିନନ୍ଦନ ପାଇବାର ପାତ୍ର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ, ନିଜର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପ ଏବଂ କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ନୂଆ ସଂସାରର ସାକ୍ଷାତ୍‌କାରର କରାଉଥବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ନିଜର ସୁବର୍ଣ୍ଣଯୁଗୀ ସ୍ଥିତି ଦ୍ୱାରା ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଦୁନିଆ ଆସିଲା କି ଆସିଲା- ଏହିଭଳି ଶୁଭ ଆଶାର ଦୀପ ସାରା ବିଶ୍ୱର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ, ଭିତରେ ଜାଗ୍ରତ କରୁଥିବା ସର୍ବଦା ଜାଜ୍ୱଲ୍ୟମାନ ତାରାମାନଙ୍କୁ, ସଫଳତାର ଦୀପ ମାନଙ୍କୁ ଦୃଢ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ୱାରା ନୂଆ ଜୀବନର ଦର୍ଶନ କରାଉଥିବା, ଦର୍ଶନୀୟ ମୂରତ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ଯାଦପ୍ୟାର, ଅବିନାଶୀ ଅଭିନନ୍ଦନ, ଅବିନାଶୀ ବରଦାନ ସହିତ ନମସ୍ତେ ।

ପଦଯାତ୍ରୀ ତଥା ସାଇକେଲ୍ ଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଅବ୍ୟକ୍ତ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ୍:-

ଯାତ୍ରା ଦ୍ୱାରା ସେବା ତ ସମସ୍ତେ କରିଛନ୍ତି । ଯାହା ବି ସବୁ ସେବା କରିଲ ସେସବୁର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଫଳ ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବ କରିଲ । ସେବାର ବିଶେଷ ଖୁସି ଅନୁଭବ କରିଲ ନା । ପଦଯାତ୍ରା ତ କରୁଥିଲ ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପଦଯାତ୍ରୀ ରୂପରେ ଦେଖୁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମିକ ଯାତ୍ରୀ ରୂପରେ ସମସ୍ତେ ଦେଖନ୍ତୁ । ସେବାଧାରୀ ରୂପରେ ତ ଦେଖିଲେ କିନ୍ତୁ ଏମାନେ ଏଭଳି ଅଲଗା ଯାତ୍ରା କରାଉଥିବା ଅଲୌକିକ ଯାତ୍ରୀ ଅଟନ୍ତି, ବ□ମାନ ଏହିଭଳି ଅନୁଭବ କରନ୍ତୁ । ଯେପରି ଏହି ସେବାରେ ଲଗନର ସହିତ ସେବା କରିବା କାରଣରୁ ସଫଳତାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଲ ନା, ସେହିଭଳି ଏବେ ଆତ୍ମିକ ଯାତ୍ରାରେ ମଧ୍ୟ ସଫଳ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଲୋକମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଏମାନେ ବହୁତ ମେହନତ କରୁଛନ୍ତି, ବହୁତ ଭଲ ସେବା ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ବହୁତ ଭଲ କଥା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି, ଏମାନଙ୍କର ଜୀବନ ବହୁତ ଭଲ ଏସବୁ ତ ହେଲା, କିନ୍ତୁ ଏବେ ଆତ୍ମାମାନେ ନିଜର ଜୀବନକୁ ଏହିଭଳି ତିଆରି କରିବାରେ ଲାଗି ପଡନ୍ତୁ, ଏଭଳି ଅନୁଭବ କରନ୍ତୁ ଯେ ଏହି ଜୀବନ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଜୀବନ ହିଁ ନାହିଁ । ତେଣୁ ନିଜେ ଆତ୍ମିକ ଯାତ୍ରା କରିବାର ଲକ୍ଷ ରଖି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆତ୍ମିକ ଯାତ୍ରାର ଅନୁଭବ କରାଅ । ଏବେ ବୁଝିପାରିଲ, କ'ଣ କରିବାକୁ ହେବ ! ଚାଲିବା ବୁଲିବା ସମୟରେ ସମସ୍ତେ ତୁମକୁ ଏଭଳି ଅନୁଭବ କରନ୍ତୁ ଯେ ଏମାନେ ସାଧାରଣ ନୁହଁନ୍ତି । ଏମାନେ ଆତ୍ମିକ ଯାତ୍ରୀ ଅଟନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ତୁମକୁ କ'ଣ କରିବାକୁ ହେବ ? ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଯାତ୍ରାରେ ରହିବ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଯାତ୍ରାର ଅନୁଭବ କରାଇବ । ପଦଯାତ୍ରାର ଅନୁଭବ ତ କରାଇଲ ଏବେ ଫରିସ୍ତା ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରାଅ । ସମସ୍ତେ ଅନୁଭବ କରନ୍ତୁ ଯେ ଏମାନେ ଧରାପୃଷ୍ଠର ନିବାସୀ ନୁହଁନ୍ତି । ଏମାନେ ଫରିସ୍ତା ଅଟନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କର ପାଦ ଏହି ପୃଥିବୀ ଉପରେ ନାହିଁ । ଦିନକୁ ଦିନ ନିଜର ଉଡିବାର କଳା ବା ସ୍ଥିତି ଆଧାରରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଉଡାଅ । ଏବେ ଉଡାଇବାର ସମୟ । ଚଲାଇବାର ସମୟ ନୁହେଁ । କାରଣ ଚାଲିବାରେ ସମୟ ଲାଗିଥାଏ କିନ୍ତୁ ଉଡିବାରେ ସମୟ ଲାଗିନଥାଏ । ତେଣୁ ନିଜର ଉଡିବାର କଳାକୁ ଧାରଣ କରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଉଡାଅ । ବୁଝିଲ ! ଏହିଭଳି ନିଜର ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ୱାରା, ସ୍ମୃତି ଦ୍ୱାରା, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମ୍ପନ୍ନ କରିଚାଲ । ସେମାନେ ଭାବନ୍ତୁ ଯେ ଆମକୁ ଏମାନଙ୍କଠାରୁ କିଛି ମିଳିଗଲା, ଆମେ ଭରପୁର ହୋଇଗଲୁ । ଖାଲି ଥିଲୁ ଏବେ ଭରପୁର ହୋଇଗଲୁ । ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରାପ୍ତି ହୁଏ ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ସ୍ୱାହା ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଛି ସେଥିପାଇଁ ତ ସବୁ କିଛି ତ୍ୟାଗ କରିଦେଲ ନା । ଭଲ ଲାଗିଲା, ଅନୁଭବ କରିଲ, ତେବେ ଯାଇ ଛାଡିଲ ନା । ଏମିତି ତ ବିନା ଅନୁଭବରେ ଛାଡି ନାହଁ ନା । ସେହିଭଳି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବ କରାଅ । ବୁଝିଲ ! ବାକି ସବୁ କଥା ବହୁତ ଭଲ । ସେବାରେ ଯେଉଁ ଦିନ ଗୁଡିକୁ ବିତାଇଛ, ତାହା ନିଜ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ରୂପରେ ଜମା କରିଛ । ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ରଖିଛ । କାରଣ ଫଳାଫଳ ତ ଠିକ୍ ଅଛି ନା । ତେଣୁ ଏହି ଆତ୍ମିକ ଯାତ୍ରା ଯଦି ସବୁବେଳେ ଚାଲିଥିବ ତେବେ ସଫଳତା ମଧ୍ୟ ସର୍ବଦା ନିକଟରେ ରହିଥିବ । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ପଦଯାତ୍ରା ତ ସମାପ୍ତ ହେଲା ତେଣୁ ସେବା ସମାପ୍ତ ହୋଇଗଲା । ପୁଣି ଯେମିତି ଥିଲ ସେମିତି ରହିବ । ନା, ସେବାକ୍ଷେତ୍ରରେ ହିଁ ରହିବାକୁ ହେବ କାରଣ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମା ସେବା ବିନା କେବେହେଲେ ରହିପାରିବ ନାହିଁ । କେବଳ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରର ସେବାର ପାର୍ଟ ବଦଳିଲା । ସେବା ତ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହିଭଳି ସେବାଧାରୀ ଅଟ ନା, ବା ତିନି ମାସର

ବା ଦୁଇ ମାସର ସେବାଧାରୀ ! ଯେହେତୁ ସଦାକାଳର ସେବାଧାରୀ ତେଣୁ ସଦାକାଳର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ରହିଥାଉ । ଆଚ୍ଛା ! ଡ୍ରାମାରେ ଯାହା ବି ସେବାର ପାର୍ଟ ମିଳୁଛି ସେଥିରେ ବିଶେଷତା ଭରି ରହିଛି । ସାହାସ ଆଧାରରେ ସହଯୋଗର ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବ କରିଲ । ଆଚ୍ଛା ! ନିଜ ଦ୍ୱାରା ବାପ୍ଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପ ଥିଲା କାରଣ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବ ସେତେବେଳେ ହିଁ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ସମାପ୍ତି ହେବ, ଏବଂ ତୁମର ରାଜ୍ୟ ଆସିବ । ତେଣୁ ବାବାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବା ଅର୍ଥ ନିଜର ରାଜ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା । ଆମକୁ ନିଜର ରାଜ୍ୟକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ-ଏହିଭଳି ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ସବୁବେଳେ ରହୁଛି ନା ! ଯେପରି ସେବାର ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଥିବାରୁ ମନ ଭିତରେ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ଥିଲା ସେହିଭଳି ସର୍ବଦା ଏହି ସଂକଳ୍ପର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ରହୁ । ବୁଝିଲ !

ପାର୍ଟିମାନଙ୍କ ସହିତ:- ବହୁତ କଥା ତ ଶୁଣିଲ, ବ□ମାନ ଶୁଣିଥିବା କଥାକୁ ନିଜ ଭିତରେ ସମାହିତ କରିବାକୁ ହେବ ଅର୍ଥାତ୍ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । କାରଣ ଯେତେ ଯେତେ ଧାରଣ କରିବ ସେତେ ସେତେ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବ । ମାଷ୍ଟର ଅର୍ଥାତ୍ ମାଲିକ ଅଟ ନା । ତେଣୁ ବାବା ଯେପରି ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ୍ ଅଟନ୍ତି ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବଶକ୍ତିକୁ ନିଜ ଭିତରେ ଧାରଣ କରିଥିବା ବାବାଙ୍କ ସମାନ ହୋଇଥିବା ଆତ୍ମା ଅଟ ନା । ବାବା ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଜୀବନ ଆଧାରରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅନ୍ତର ଦେଖିବାକୁ ନ ମିଳୁ । ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କର ଜୀବନକୁ ଯେପରି ଦେଖିଥିଲ ସେହିପରି ବ୍ରହ୍ମାବାବା ଏବଂ ତାଙ୍କର ପିଲାମାନେ ସମାନ ଦେଖାଯାଆନ୍ତୁ । ବ୍ରହ୍ମାବାବା ତ ସାକାରରେ କର୍ମ କରି ଦେଖାଇବାର ନିମି□ ହୋଇଛନ୍ତି ନା । ସେହିଭଳି ତାଙ୍କ ସମାନ ହେବା ଅର୍ଥାତ୍ ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ହେବା । ତେଣୁ ତୁମ ନିକଟରେ ସବୁ ଶକ୍ତିଗୁଡିକ ଅଛନ୍ତି ତ ? ଧାରଣ ତ କରିଛ କିନ୍ତୁ ମାତ୍ରାରେ ଶତକଡା ରହିଛି । ଯେତିକି ରହିବା ଦରକାର ସେତିକି ନାହିଁ । ସମ୍ପନ୍ନ ଅର୍ଥାତ୍ ଭରପୁର ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ସମ୍ପନ୍ନ ତ ହେବାକୁ ପଡିବ ନା ! ତେଣୁ ଶତକଡା ହିସାବରେ ମାତ୍ରାକୁ ବଢାଇଚାଲ । ଶକ୍ତିଗୁଡିକୁ ଯଥା ସମୟରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇବା ଉପରେ ହିଁ ନମ୍ବର ମିଳିଥାଏ । ଯଦି ସମୟ ଅନୁସାରେ ଶକ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗୁନାହିଁ ତେବେ କ'ଣ କୁହାଯିବ ? ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ନଥିବା ସହିତ ସମାନ କୁହାଯିବ, କାରଣ ସମୟ ଅନୁସାରେ କାମରେ ଲାଗିପାରୁ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଚେକ୍ କର ଯେଉଁ ସମୟରେ ଯେଉଁ ଶକ୍ତିର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡିବ ତା'କୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇ ପାରିବି ? ତେଣୁ ନିଜର ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ସ୍ଥିତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ରୂପରେ ବିଶ୍ୱକୁ ଦେଖାଇବାକୁ ହେବ । ତେବେ ଯାଇ ତ ବିଶ୍ୱ ସ୍ୱୀକାର କରିବ ଯେ- ହଁ ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ପରମାତ୍ମା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହୋଇସାରିଛନ୍ତି, ଏହି ଲକ୍ଷ ରଖିଛ ନା ! ଏବେ ଦେଖିବା ଯେ ଗୋଲ୍ଡେନ୍ ଜୁବଲୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି କିଏ କିଏ ଅଧିକ ନମ୍ବର ରଖୁଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା

ବରଦାନ:- ବିଶ୍ୱ କଲ୍ୟାଣର ଭାବନା ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସୁରକ୍ଷାର ଉପାୟ କରୁଥିବା ସଚ୍ଚା ଦୟାଳୁ ହୁଅ ।

ବ□ମାନ ସମୟରେ ଅନେକ ଆତ୍ମା ନିଜେ ନିଜର ଅକଲ୍ୟାଣର ନିମି□ ହେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଦୟାଳୁ ହୋଇ କୌଣସି ଉପାୟ ବାହାର କର । କୌଣସି ଆତ୍ମାର ପାର୍ଟକୁ ଦେଖି ନିଜେ ହଲଚଲ୍‌ରେ ଆସ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ସୁରକ୍ଷାର ଉପାୟ ଚିନ୍ତା କର, ଏମିତି ଭାବ ନାହିଁ ଯେ ଏହିଭଳି ତ ଚାଲିଛି, ବୃକ୍ଷକୁ ତ ପତ୍ରଝଡା ଦେବାକୁ ହିଁ ହେବ । ନା, ଆସିଥିବା ବିଘ୍ନକୁ ସମାପ୍ତ କର । ବିଶ୍ୱ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ବା ବିଘ୍ନ ବିନାଶକର ଯେଉଁ ଉପାଧି ତୁମକୁ ମିଳିଛି ସେହି ଅନୁସାରେ ସଂକଳ୍ପ, ବାଣୀ ଏବଂ କର୍ମରେ ଦୟାଳୁ ହୋଇ ବାତାବରଣକୁ ପରିବ□ନ କରିବାରେ ସହଯୋଗୀ ହୁଅ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- କର୍ମଯୋଗୀ, ସେହିମାନେ ହୋଇପାରିବେ ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ବୁଦ୍ଧି ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବାର ପହରା ଲଗାଉଛନ୍ତି ।

ଅବ୍ୟକ୍ତ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରିବା ପାଇଁ ବିଶେଷ ହୋମ୍‌ୱାର୍କ:-

(୨୬) ଅବ୍ୟକ୍ତ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରିବା ପାଇଁ ବିଶେଷ ହୋମ୍‌ୱାର୍କ:- ଯଦି ନିଜ ଉପରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଭାରୀପଣିଆ ବା ବୋଝ ରହିଛି ତେବେ ଆତ୍ମିକ ବ୍ୟାୟାମ କର । ଏବେ ଏବେ କର୍ମଯୋଗୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସାକାରୀ ସ୍ୱରୂପଧାରୀ ହୋଇ ସାକାର ସୃଷ୍ଟି ଉପରେ ପାର୍ଟ କର, ଏବେ ଏବେ ନିରାକାରୀ ହୋଇ ମୂଳବତନ ନିବାସୀ ହେବାର ଅନୁଭବ କର । ଏହିଭଳି ବ୍ୟାୟାମ କରିବା ଦ୍ୱାରା ହାଲୁକା ଅନୁଭବ କରିବ, ଭାରୀପଣିଆ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ।